

Oğlan ve Karabatak

Çınar BİBER

Ođlan ve Karabatak

Çınar BİBER

Her sabah Leo adında bir ođlan parlak sarı yađmurluđunu ve kırmızı lastik çizmelerini giyerdi. İinde kk defteri olan bez antasını kaptı. Sonra deniz kuřlarını izlemek iin limana kořardı. Deniz gri ve pırlıtlıydı, hava tuz ve balık kokardı. Leo limanı dnyadaki her yerden daha ok severdi.

Eski ahşap direğin üzerinde bir kuş göze çarpıyordu. Güneşte bronz bir parıltıyla parlayan, camsı siyah bir karabataktı. Uzun, çengelli gagası bir olta iğnesine benziyordu ve parlak zümrüt gözleri suyu dikkatle izliyordu. Leo onun şimdiye kadar gördüğü en harika kuş olduğunu düşündü. Onu korkutup kaçırmamak için hiç kıpırdamadan oturdu.

Karabatak boynunu uzattı, bedenini yana yatırdı ve şıp! Denize daldı. Leo öne eğildi ve nefesini tuttu. Suyun altında kuş hızla yüzdü, perdeli ayakları küçük kürekler gibi itiyordu. Bir anda gümüş bir balık yakaladı ve yeniden su yüzüne çıktı. Leo defterine yazdı: Derine dalar. Balık yakalar. Bunu nasıl yapıyor?

Evde, Leo'nun küçük kız kardeşi Maya pembe tulumuyla mutfağa hoplayarak girdi. "Ne yazıyorsun?" diye sordu, iki tumbul siyah örgüsü sallanarak. Leo ona defterini gösterdi. "Karabatakları inceliyorum," dedi. "Balık yakalamak için suyun altına dalıyorlar ve bunu nasıl yaptıklarını öğrenmek istiyorum." Maya'nın kocaman kahverengi gözleri faltaşı gibi açıldı. "Yardım edebilir miyim?" diye sordu, dişi eksik gülümsemesiyle.

Ertesi gün birlikte limana döndüler. Leo direğin üzerindeki karabatağı işaret etti. "Ayaklarına bak," diye fısıldadı. Kuş yeniden daldı ve perdeli ayakları hızla tekmeledi. "Ayakları palet gibi!" dedi Maya. Leo başını salladı ve defterine perdeli ayağın resmini çizdi. "Bu, hızlı yüzmesine yardımcı oluyor," dedi. "Ama öğrenilecek daha çok şey var."

Karabatağın suyun içinde alçaktan yüzdüğünü izlediler. Bedeni uzun ve pürüzsüzdü, küçük bir torpido gibiydi. "Neden bu kadar alçakta duruyor?" diye sordu Maya. Leo derin derin düşündü. "Tüyleri ıslanıyor," dedi. "Islak tüyler onu ağırlaştırıyor, böylece kolayca aşağı dalabiliyor." Defterine yazdı: Ağır tüyler batmasına yardımcı olur. Ördeklerden farklı! Maya ellerini çırpı. "Bir denizaltı gibi!"

Leo başka bir şey fark etti. Karabatağın gözleri parlak zümrüt yeşiliydi. "Gözleri suyun altında çok iyi görmeli," dedi. "Su karanlık ve bulanık ama yine de balık yakalıyor." Maya suyun içinden bakıyormuş gibi yaptı. "Hiçbir şey göremiyorum!" diye kıkırdadı. Leo de güldü. "İşte bu yüzden özel gözleri var," dedi. "Bedeninin her yeri denizin altında avlanmak için yaratılmış."

Eve dönünce Leo çizimlerini mutfak masasına yaydı. Perdeli ayakların, pürüzsüz bedeninin, çengelli gaganın ve parlak gözlerin resimleri vardı. "Karabatağın nasıl daldığını herkese göstermek istiyorum," dedi. Maya bir sandalyeye tırmandı. "Bir maket yap!" dedi. "Yüzen bir maket!" Leo'nun ela gözleri parladı. "Bu harika bir fikir, Maya!"

Leo beden için eski bir plastik şişe, tüyler için siyah kâğıt buldu. Kartondan uzun bir gaga kesti ve onu koyu renge boyadı. Maya eski parmak arası terliklerden yapılmış perdeli ayakları yapıştırmaya yardım etti. "Bu çok eğlenceli!" dedi, diş eksik gülümsemesi parlayarak. Leo bir bacağın etrafına ince gümüş bir şerit ekledi, tıpkı gerçek karabatağın taktığı gibi. "Şimdi tam bizim kuşa benzedi," dedi.

Sonra Leo dalışı göstermek için şeffaf plastik bir kap yaptı. İçini suyla doldurdu ve ipe bağlı bir oyuncak balık ekledi. "Şuna bak," dedi Maya'ya. Maket karabatağı suyun üzerine koydu. Tıpkı gerçek kuş gibi alçakta yüzdü. Sonra Leo onu nazikçe aşağı itti ve maket battı. "Gördün mü? Islak tüyler onu ağırlaştırıyor," diye açıkladı.

Maya kaşlarını çattı. "Ama nasıl hızlı yüzüyor?" diye sordu. Leo ona maketin üzerindeki perdeli ayakları gösterdi. Bir ipi çekti ve ayaklar ileri geri tekmeledi. Maket suyun içinde oyuncak balığa doğru hızla ilerledi. "Perdeli ayaklar suyu itiyor," dedi Leo. "Ve pürüzsüz beden kolayca süzülüyor." Maya ellerini çırpı. "Gerçekten işe yarıyor!" diye sevindi.

Leo bir şey daha düşündü. Özel gözleri göstermek için maketin kafasına küçük bir el feneri ekledi. "Karabatak karanlıkta bile suyun altında görebilir," dedi. Işığı açtı ve bulanık suyun içinde parladı. "Vay canına!" diye haykırdı Maya. "Süper kahraman bir kuş gibi!" Leo sırıttı. "Bedeninin her parçası avlanmasına yardımcı oluyor," dedi.

Cumartesi günü Leo maketini liman şenliğinde kurdu. Üzerine şu yazılı bir tabela koydu: Bir Karabatak Nasıl Dalar. İnsanlar durup izledi. Leo maketi aşağı itti ve battı. İpi çekti ve perdeli ayaklar tekmeledi. Küçük ışık parladı. "Karabatağın özel uyumları var," diye açıkladı Leo. "Bu, bedeninin kendi yaşam biçimine göre yaratıldığı anlamına gelir."

Bir balıkçı başını salladı. "O kuşların yüzlerce kez daldığını gördüm," dedi. "Ama bunu nasıl yaptıklarını hiç bilmiyordum." Maya, Leo'nun yanında durup karabatağın ayaklarının ve gagasının çizimleri olan küçük kartlar dağıttı. "Farklı kuşların farklı hünerleri var," dedi gururla. Leo kız kardeşine gülümsedi. Onun soruları her şeyi bu kadar açık anlatmasına yardımcı olmuştu.

O akşam Leo ve Maya liman duvarında oturdular. Karabatak direğinde tünemiş, zümrüt gözleri suyu tarıyordu. "Maket gibi," dedi Maya. "Ama gerçek." Leo başını salladı. "Her canlı kendi yaşam biçimine göre yaratılmıştır," dedi. "Karabatak dalar. Ördek kürek çeker. Martı süzülür. Ve hepsi kendi yolunda kusursuz uyar."

Maya ona yaslandı. "Karabatağı izlediğimiz için mutluyum," dedi. Leo defterini açtı ve son bir satır yazdı: Özel bedenler hayvanların yaşamasına ve avlanmasına yardımcı olur. Defteri gülümseyerek kapattı. Deniz duvara karşı fısıldadı ve karabatak bir kez daha daldı. Leo izlemeye, merak etmeye ve öğrendiklerini paylaşmak için maketler yapmaya devam edeceğini biliyordu.